

РЕШЕНИЕ

№ 2940

гр. София, 24.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 23.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Вергов, като разгледа дело номер **6363** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

М. Х., гражданин на А, роден на 01.06.1986 г. в гр. Машан - И, не е доволен от Решение № УП - 104/ 06.08.2010 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорващия.

В жалбата е изложено, актът е незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния закон и при съществено противоречие с процесуалните правила. Искането до съда е за отмяната му.

В съдебно заседание Х. поддържа оспорването. Не сочи доказателства. Твърди, че е принудително настанен в СДВНЧ от шестнадесет месеца, с което е лишен от възможността на организира защитата си. Напуснал е И, тъй като в тази страна не са му издавани разрешения за пребиваване.

Ответникът – интервюиращ орган при Д., чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата по съображения, че Х. не се позовава на нови обстоятелства, които са относими към неговото положение на търсещ закрила.

Представителят на прокуратурата дава заключение за нейната неоснователност.

От фактическа страна се установява:

На 05.08.2010 г. М. Х. се обърнал към Д. при МС с искане за закрила и „да остане да живее в Б”. Съставен е регистрационен лист № УП 300/ 05.08.2010 г. Същия ден е проведено интервю с оспорващия, в рамките на което той обяснил, че преди години срещу неговия баща е образувано съдебно производство от високопоставен човек в И. По време на заседание по делото Х. обидил съда, за което бил арестуван за един месец.

След освобождаването му от ареста жалбоподателят бил предупреден, че няма да бъде продължен срокът на пребиваването му в И. В страната Х. имал приятел, осъден на смърт за разпространение на наркотици. Оспорващият не е наясно как до семейството на това лице е достигнала информация, че е предаден от Х., но близките на осъдения заплашили жалбоподателя, че ако се завърне в А, ще бъде убит или ще има проблеми за цял живот. Пред интервюиращия орган оспорващият заявил, че тези факти не са заявени в предходното производство, тъй като Х. е бил подведен от свои близки да не споделя истината. Помолил за извинение и помощ, тъй като не желае да остане в СДВНЧ. Протоколът за проведеното интервю е подписан от молителя, интервюиращия орган и преводач от език дари. Изискано е писмено становище от ДАНС съобразно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

В справка вх. № 2109/ 20.07.2009 г. на дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд“ в Държавна агенция за бежанците при МС, са налице данни за положението на иранските бежанци в И – права, условия на живот и необходими документи, както и мерките на иранското правителство спрямо тях. Посочено е, че И е страна по Конвенцията за бежанците от 1951г. и Протокола от 1967 г., но с резерви по някои разпоредби, касаещи социалните права на бежанците. През 2007 г. между ВКБООН и правителствата на И и А е сключено тристранно споразумение за продължаване на програмата за доброволно завръщане на бежанците до март 2008 г. От нейното начало през 2002 г. в А са се завърнали повече от 1,5 милиона души. През декември И се съгласява да отложи репатрирането на афганистанци до март 2009 г.

По делото бе приета и актуализирана справка за ислямска република Иран, изготвена на 15.09.2010 г., позоваваща се на годишния доклад на Хюман Райтс Уотч, според който масовите протести, последвали оспорваните президентски избори на 12 юни 2009 година предизвикват най – мащабната кампания на репресии и нарушения на човешките права в последните 10 години. Правораздавателните органи, революционната гвардия, басиджите и Министерството на информацията са отговорни за извършването на многобройни нарушения на човешките права като ограничаване правото на свободно изразяване на мнението и събиранията, произволен арест и задържане. Според Държавния департамент на САЩ влошаването на състоянието на човешките права в И през 2009 г. продължава. Силно е ограничено правото на гражданите да сменят правителството чрез провеждане на честни избори. Наблюдава се засилване на натиска върху защитници и адвокати на правата на жените; на активисти за защита на правата на етническите и религиозни малцинства. Съдебната система не е независима и не осигурява открит и честен съдебен процес. Широко е разпространена корупцията и липсата на прозрачност. По информация от вестник Гардиан от 20.06.2010 г. лидерите на опозицията Мир Хюсеин Мусави и Мехди Каруби са се отказали от провеждането на демонстрации за отбелязването на една година от оспорваните президентски избори с оглед предотвратяване на сблъсъци със силите за сигурност и жертви сред протестиращите. На 09.06.2010 г. СС на ООН гласува налагането на четвърти кръг санкции на И във връзка с ядрената програма на страната. На 17.06.2010г. лидерите на ЕС са одобрили нови санкции срещу И. В отговор на международната кампания в защита на иранката Сакине Аштани, осъдена на смърт чрез пребиване с камъни заради предполагаемо прелюбодеяние, иранското правителство е обявило, че присъдата ще бъде изпълнена чрез обесване. По данни от Репортери без граница от август 2010 г. са затворени три вестника от Комисията за одобрение и наблюдение, цензуриращ орган към Министерството на културата и

ислямското ръководство.

С оспорваното в настоящето производство решение ответникът е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че тя е втора по ред и че по време на интервюто с Х. не се установяват причини за основателен страх от преследване в И поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. Посочените от него причини да остане извън страната си на произход са от лично естество.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Решението е съобщено на М. Х. на 19.08.2010г., жалбата срещу него е постъпила в Д. на 25.08.2010 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения.

Актът е обоснован с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, според която молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, б и 8, и чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Спрямо жалбоподателя е налице влязло в сила решение, с което административният орган е отказал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен такъв. За първи път искането за предоставяне на статут е отправено на 31.08.2007 г., по което интервюиращият орган се е произнесъл с решение № УП 11/ 15.10.2007 г. с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. С влязло в сила на 19.12.2007 г. решение, постановено по адм. дело № 278/ 2007 г. на АС С жалбата срещу това решение е отхвърлена. Следователно настоящето производство е второ по ред.

В рамките на интервюто на 05.08.2010 г. са изследвани причините за нежеланието на Х. да се завърне в страната си на произход, но той не е назвал конкретни опасения, че би бил подложен на преследване в И, поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. По думите на жалбоподателя той е напуснал страната, тъй като не му е издадено разрешение за пребиваване. Оспорващият се позовава на факти, които е могъл да заяви пред органа в рамките на предходното производство по искането му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като са му били известни. В хода на ускореното административно производство той не сочи нови факти, които да обосновават възникнала опасност за правата и свободите му, като съсредоточава оплакванията си срещу продължаващото задържане в СДВНЧ.

Съдът приема, че интервюиращият орган е преценил относимите към случая факти при спазване на административнопроизводствените правила. Субективният характер на опасенията за преследване изисква оценка на възгледите и чувствата на засегнатото лице. Всички действителни или евентуални действия срещу това лице следва да бъдат разглеждани в светлината на тези възгледи и чувства. В своите обяснения пред интервюиращия орган, в жалбата и в съдебно заседание, оспорващият не излага каквито и да е конкретни факти относно личните си възгледи и чувства, които да обосноват извод за наличие на опасност от преследване по смисъла на ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците. Изводът относно вероятното им наличие съдът следва да формира въз основа на всички доказателства, включително косвени, събрани

в административното производство, но не и въз основа на предположения.

Не са налице условия за даване на хуманитарен статут, тъй като не се установява наличие на непосредствена заплаха за живота, сигурността и свободата, както и опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне, поради които оспорваният не може да се завърне в И.

По изложените съображения съдът приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби и е законосъобразен. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. Х., гражданин на А, роден на 01.06.1986 г. в гр. Машан - И, срещу Решение № УП - 104/ 06.08.2010 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: